

Bekendtgørelse, og det skal jeg ikke bebrejde det ærede Medlem, for jeg kan selv have Vanskelighed ved at finde ud af alle de Bekendtgørelser, der er, særlig dem fra min Forgængers Tid. Men der er en Bekendtgørelse af 19. Juni — en af de første Bekendtgørelser, jeg udstedte, efter at jeg var blevet Minister —, og i denne staar der: Udlevering af de i § 1 nævnte Varer — det er netop amerikansk Hvedemel — maa ikke under nogen Form finde Sted, forinden Tilladelse hertil er givet af Statens Brødkornsadministration. Og denne Bekendtgørelse staar fremdeles ved Magt. Medens amerikansk Hvedemel tidligere frit kunde indføres — der var kun en Bekendtgørelse af April 1919, som sagde, at kun de to Trediedele maatte sælges frit her i Landet, medens den ene Trediedel skulde sælges efter nærmere Anvisning fra Indenrigsministeriet —, har jeg fra det Øjeblik, jeg fik med disse Sager at gøre, været opmærksom paa, at en Hvedemelsrationering vilde virke ganske uretfærdig, hvis man ikke drog Omsorg for, at der ikke ved Siden af Rationeringen gik Mel i fri Handel, saa at Rationeringen ikke blev ens for alle, og derfor har jeg i Modsetning til, hvad der tidligere var Tilfældet, truffet tre Foranstaltninger: For det første har jeg udstedt denne Bekendtgørelse af 19. Juni, der siger, at amerikansk Hvedemel ikke under nogen Form maa forhandles her i Landet, uden at Brødkornsadministrationen giver Tilladelse dertil. Dernæst har jeg for første Gang i en Kornlov indført den Bestemmelse, at der ikke maa importeres amerikansk Hvedemel her til Landet; Meningen hermed er jo, at vi skal undgaa denne Import ogsaa af Valutahensyn, og at vi skal basere vor Ernæring paa det hjemlige Hvedemel. Endelig for det tredje har jeg, da Brødkornsadministrationen kommer og siger: Nu er vi over det kritiske Punkt, nu er vi inde i det nye Høstaar, saa nu er der dansk Hvedemel nok, saa har jeg udstedt Bekendtgørelsen af 14. September, hvorved det forbydes, at amerikansk Hvedemel indgaa i Rationeringen sammen med dansk Hvedemel, saa at det forebygges, at Forvekslinger med Hensyn til Priserne kan finde Sted. Efter 14. September er Udlevering af amerikansk Hvedemel i Ration forbudt. De Rester, der maatte være tilbage, kan Brødkornsadministrationen tillade udleveret til Bagere til Fremstilling af de fine Brødsorter, der ligger udenfor Rationeringen. Det ærede Medlem vil derfor forstaa, at naar man i saa stærke Ud-

tryk har beskyldt mig for at have været meget langt ude, saa langt ude, at jeg skulde ønske at give de velstaaende Lejlighed til at købe sig yderligere Forsyning udover Rationeringen, saa er dette saa langt fra Tilfældet, at man snarere kan sige det modsatte. Jeg har netop i Modsetning til, hvad der var Tilfældet tidligere, i alle Krigsaarene, hvor der har været forhandlet amerikansk Hvedemel, baade før der var Rationering, og medens der var det, truffet de tre Foranstaltninger, jeg har nævnt — og som supplerer hinanden — hvorved der drages Omsorg for, at der ikke kan finde Forsyning med Hvedemel Sted udenom Rationeringen. Jeg tror derfor, at hvis det ærede Medlem havde været til Stede i det Møde, hvor Bekendtgørelsen fik sin Tilslutning, vilde han ogsaa have givet den sin Tilslutning, naar han havde sat sig ind i Forholdet.

Det ærede Medlem Hr. Boa omtalte et Forhold, som han tillagde en vis Betydning, og hvor han mente det rigtigt at paakalde Landbrugsministeriets Opmærksomhed og eventuelle Støtte. Der er en Fabrik paa Amager, som Staten efter hans Opfattelse havde en vis Forpligtelse til at hjælpe, og den mener at være i Stand til at behandle Lupinfrø paa en særlig Maade, saaledes at der fremkommer et overordentlig værdifuldt Foder, og det ærede Medlem mente, at Staten ved at støtte dette Foretagende samtidig vilde give Landmændeneovre paa den jyske Hede Lejlighed til at udnytte deres karrige Jord paa en meget bedre Maade, end det hidtil er sket. Jeg maa sige, at jeg stiller mig noget skeptisk overfor hele dette Foretagende. Det er den Slags Ideer, som der fremkommer adskillige af mellem Aar og Dag, og efter mit Kendskab til jydsk Hededyrkning fra de 5 Aar, da jeg virkede som Konsulent i Planteavl derovre og havde med Lupindyrkningen at gøre — det er jo ikke noget ukendt at dyrke Lupiner paa den jyske Hede —, tror jeg ikke, at Redningen for jydsk Hededyrker ligger i at faa en saadan Lupindyrkning med Afsætning til denne Fabrik sat i Scene. Jeg beder ærede Medlemmer lægge Mærke til de Tal, det ærede Medlem har anført for Indholdet i dette Produkt saavel som ogsaa Indholdet i Oliekager, Tal, der er fuldkommen forkerte, og som maa bero paa en Misforstaaelse fra det ærede Medlems Side; for Oliekager med det Indhold, der er anførte, eksisterer ikke i hele Verden, og det vil heller ikke være muligt af Lupiner at fremstille et Produkt med et